



## Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

18. Dies Martii. Gloria, æva est bellua, horrendus dæmon, pestis orbis terræ. Chrysostomus, Hom. 12. ad Cor. 2.

---

---

**Nutzungsbedingungen**

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

## 18. DIES MARTII.

Gloria, sæva est bellua, horrendus dæmon, pestis orbis terræ. *Chrysostomus, Hom. 12. ad Cor. 2.*

Nec I. gloria.

**Q**uis non potius horreat, quam expetat gloriam, si eam sibi apprehendat, ut emissam è cavea indomitam belluam? Quid si pestem, quid si dæmonem? Sed aliud est quod conditionem Gloriæ reddit ingloriam, miserima quam servit servitus. Infœliciter est fœlix, qui fœlicitatem mendicat & quàm sibi dare potest, ab aliis dari postulat: & quod infœliciùs ab omnibus. Illi qui in Olympicis certaminibus gloriam certando extorquebant, pertinaci patientia frondem viridem emebant, cum sibi sine labore, & quæstu sexcentas frondes, possent succidere, & contexere coronas. Gratis à se habere poterant, quod ab aliis post herculeos labores, vix capiebant. Humillima est gloriæ conditio, suspensam aliis esse, aliena fide, se aestimare, talem se arbitrari, qualem quisque iudicaverit, nec aliter se fœlicem credere, nisi quia alius dicit & laudat. Quæ fingi gravior potest servitus, quàm omnes habere Dominos: Gloriæ cupidus tot Dominos habet, quot timet displicere, scilicet omnes: ad omnes respicit, cujusque observat vultum, non aliter quàm mancipia Dominum. Quæ ergò fors abjectior, quàm eorum, qui gloriolæ pennis inveci, inhiant laudibus, & gloriosi nominis celebritatem aucupantur?

H. S.

II. Si qui benè ab opibus instructus, in ea degeret civitate, ubi fas est omnibus, & jus singulis, illum fortunis exuere, & pecunias tollere, nullâ id lege prohibente; nonne licet facultatibus esset Cræsus, fieret mox alter Codrus? hoc gloriæ aucupibus contingit. Cuilibet & Civi, & hospiti, & inquilino fas est illius gloriæ aliquid detrahere, vel penitus eripere. In hoc, par est miseria honoris & gloriæ, si quis incantationes hujusmodi nossit aut acceptas à Medæa, aut Thessalis, ut vocula una à se emissa, cujus lachrymas ex geminis eliceret oculis, & è pectore altos extorqueret gemitus, ex ore questus, nullo quod eum infestaret malo præsentente, nonne illius potentia esset tyrannis, adeoque singulis formidanda? In homines ventosissima gloriâ inflatos nemo non hoc potest. Vox unius raucæ mulierculæ, paucula verba unius agricolæ, illius gloriæ splendorem dum obfuscant, animum gloriantis immodico metore infestant. Hinc necesse est eum qui toto ambitu, & conatu gloriam prehensat, sententiis omnium obnoxium circumire, & attendere unicuique, ac metuere ne quem nolens, aut volens offendat observare, cujuscumque ordinis, sexus, fortunæ homines, senes, adolescentes, fœminas, viros, nobiles, plebejos, lascivos, avaros, eorum gestus, & nutus ut oracula captare. O timidam fœlicitatem è lingua invidi pendulam! si eâ naturæ compositus fuisses infœlicitate, ut ad singula verba, febri corripereris, nonne miserrimis te miseriorem crederes? an nò beatior rem te præsumes cum ad singula verba, excandescas, stomacheris, frendeas?

III. Quid quod perniciosissima sit gloriæ fugacitas

tas: vix advolat, mox evolat: penè simul incipit, & definit. Unde ejus usura est volatica, & mobilibus auris simillima. Hinc à Gregorio vocatur (a) *Diaria*, quæ oriente die nascitur, occidente moritur, à Plauto (b) *solstitialis herba* repente exoritur, & repente extinguitur: à Luciano (b) *Ampulla inaurata*, plena inanitate, quæ suopte ingenio crepet, & evanescat: à Clemente Alexandrino (d) *piculum somnium*. Quis igitur tam levis sit mentis, ut ludibria illa plebis, popularem jactationem, pompam, celebritatem, & pictæ tentoria linguæ, sitienter appetat? Quis plausus theatrales, & popysmata illa, ac lenocinantia auribus verba, non horreat ut verbera: cum illa affectare nihil sit aliud, quàm ut loquitur B. Augustinus (e) *linguis humanis ruinosa gaudia construere?* Turpiter igitur hallucinantur qui quærunt gloriam, quam nemo veram invenit, qui quæsivit, dum hoc ipso quod quæsita sit amittatur. Ille solum gloriosus, qui contempfit se, & gloriam. Tanta illa gloriæ numina, quæ tota stupet antiquitas, stupebit posteritas, quid aliud quàm nomina, velut ossa gloriæ reliquerunt? solum est eorum, fuisse; solum noscimus transisse. Hæc igitur in mentis curia, sit tibi inter omnes curas prima, imò sola nihil minus curare, quàm, quæ ut minimi est facienda, ita & minimè curanda, non curare gloriam: aliàs vatem experieris fuisse, qui illud cecinit:

*Curis plenus eris, si vis ut glorificeris.*

19. DIES

(a) Nyssen. Orat. 5. (b) de Orat. (c) de Mersed. cond. (d) In Protrep. (e) Epist. 56.